

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KAR FISILTILARI

BEDRETTİN AYKIN

KAR FISILTILARI

BEDRETTİN AYKIN

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

20 Ekim 1936'da, Niksar'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Niksar'da okudu. İlçede o yıllar lise bulunmadığından, Tokat Gaziosmanpaşa ve İstanbul Haydarpaşa liselerinde öğrenimini sürdürme çabaları ekonomik nedenlerle sonuçsuz kaldı. 1957 yılında parasız yatılı İstanbul Selimiye Veteriner Sağlık Meslek Lisesi'ni bitirdi.

Zonguldak, Muğla, Elazığ ve Konya illeri veteriner örgütlerinde teknisyen olarak çalıştı. 1970'de kamu görevinden kendi isteğiyle ayrılarak, özel kuruluşlarda çeşitli ilaç firmalarının, veteriner ilaçları bölümleri Güney, Güneydoğu, İç Anadolu, Trakya ve Marmara bölge temsilciliklerini üstlendi (1970-1992). S.S.K. emeklisi. 1980'den bu yana yaşamını İstanbul'da sürdürüyor. Evli, üç çocuğu var.

İlk şiiri 1962 yılında İmece dergisinde yayımlandı. 'Gecede Söylenen Türküler' adlı dosyasıyla '1984 Yaşar Nabi Nayır Şiir Ödülü'ne değer görüldü. Hakimiyet Sanat, Türk Dili, Edebiyat Cephesi, Somut, Türkiye Yazıları, Dönemeç ve Varlık dergilerinde yayımladığı şiirlerle adını duyurdu. Kayseri'de arkadaşlarıyla 'Hakimiyet Sanat' dergisini çıkardı (1978-1980). İstanbul'da 'Şiir Ülkesi' dergisini kurarak yönetti (1996). Aynı dergiyi Mart/2003'te Sahibi ve Yayın Yönetmeni olarak yeniden çıkarmaya başladı (sayı:34).

Pen Yazarlar Derneği, Türkiye Yazarlar Sendikası, Edebiyatçılar Derneği, Dil Derneği ve Nazım Hikmet Kültür Vakfı üyesi. Türkiye Yazarlar Sendikası'nda yönetim, denetim ve disiplin kurulları ile, TYS' nın yayın organı olan 'Güzel Yazılar' dergi-sinin yayın kurulunda görev aldı. Pen Yazarlar Derneği Genel Sekreterliği, Cemal Süreya Kültür sanat Derneği Genel Başkanlığı görevlerinde bulundu.

BEDRETTİN AYKININ ÖNCEKİ ŞİİR KİTAPLARI

- Ezilen** (Erciyes Yayınları 1978 Kayseri)
- Her Mevsim Acılarda** (Aday Kitaplar 1982 Kayseri)
- Gecede Söylenen Türküler** (Varlık Yayınları 1984)
- (1984 Yaşar Nabi Nayır Şiir Ödülü)**
- Eksik Bir Gökyüzü** (Dayanışma Yay.Ankara 1985)
- Yaralı İlk yaz** (Gerçek Sanat Yay.İst.1990)
- Ansızın Güz** (Broy Yay. İst.1992)
- Sevda Sureleri** (Gerçek Sanat Yay.İst.1994)
- Yalnızlıklar** (Hera Şiir İst.1997-Belge Yay.İst.2002)
- Güz Balkonu** (Belge Yay.İst.2001)
- Eksik Bir Gökyüzü Bütün Şiirleri I** (Belge Yay.2002)
- Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trantey.org>**
- İlk beş kitabının toplu basımı)**

BELGE YAYINLARI

Şiir

**KAR FISİLTILARI
BEDRETTİN AYKIN**

Editör

Atilla TUYGAN

Birinci Basım

Mayıs 2006

Kapak/Tasarım

Katherine Holle

Sayfa Düzeni

Tohum

İç/Kapak Baskı-Cilt

Kayhan Matbaacılık

©

BELGE ULUSLARARASI YAYINCILIK

Divanyolu Cad. Binbirdirek İşhanı No: 15/1

Sultanahmet/İstanbul

Tel/Fax: 0 212 638 34 58

E-mail: belgeyayinevi@hotmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

belgekitapkulubu@yahoo.com

KAR FISİLTİLERİ

Bedrettin Aykın

- Yetmiş yaşıma armağan-

İÇİNDEKİLER

I. Acı Çiçekleri

Yurtsama.....	7
Düş.....	8
İpek.....	10
Yeniden.....	12
Acı Çiçekleri.....	14
Giderayak.....	15
Kalırayak.....	16
Arayış.....	17

II. Dinlendir Artık Beni Ey Hayat

Yaşlı Güncesi.....	20
Sonsuz Kış.....	22
Eylül.....	24
Dönüşüm.....	25
Kışbahar.....	26
Susma.....	28
Eksilmek.....	29
Dinlendir Artık Beni Ey Hayat.....	30

III. Dar Giysi

Tay.....	36
Yağsız Kandil.....	38
Aklın Sesi.....	39
Yanlış Masal.....	40
Sen Gidince.....	42

Uyanmak.....	44
Geldiler.....	46
Seni Beklerken.....	48
Dar Giysi.....	50
Anı.....	53
Değirmen.....	54
Sürüyor savaş.....	56

IV. Kurtar Beni Senden

Birazını Al.....	63
Hüzün Dikimevi.....	64
Sessiz Çılgılık.....	65
Sevgili Hüzün.....	66
Acı Kar.....	68
Yangın.....	70
Yitik İlkyaz.....	71
Acı Dörtlü.....	72
Üçlemeler.....	74
Yorgun Saat.....	75
Kurtar Beni Senden.....	76
Yaz Gelse.....	77
Sızı.....	78
Dönüşü Olmayan.....	80
Ay Annemiz.....	81
Mor Maske.....	82
Ezberledim Geceyi.....	84
Yağmur.....	86
Kar Fısıltıları.....	88

I . Acı Çiçekleri

YURTSAMA

sürgünü olduğum şehir
ekmeğini suyunu
benden esirgeyen niksar
özlemin içimde
kanar yine de gizlice
istesem de kopamam
köklerim derinliklerinde

karayelin önünde
savrulan devedikeni
koparmış atmış kıyısına seni
kanlı yangınlı yıllar

gittiği her ülkeden
sürekli sınır dışı
yurtsuz yuvasız ömrüm
yırt at bu şiiri sil belleğinden
çoktan silmiş çünkü o şehir
seni nüfus kayıtlarından
kimseler anımsamıyor artık
orda dolunay adını

DÜŞ

boğuluyor bu kent
 boğuyor seni de birlikte
 ne yapsan çıkarmıyor
 bu sokaklar caddeler
 seni engin denize
 hepsinin sonu çıkmaz sokak
 aşılmaz beton duvar

yazın caddesi şiir çıkmazı
 yazıyor elindeki eski adreste
 silinmiş kapı numarası
 olsun diyor içindeki sıcak ses
 yeter ki sen bul o sokağı
 tanırırsın bir anda o ak badanalı evi

bir düşü arıyorsun diyor
 arkanda karanlık bir kahlkaha
 bilmez misin yiter düşler
 görünmez uyanınca bir daha

İPEK

bir kumaş dokuyorum
 çözgüsü gün ışığı
 atkısı emek ipeğinden
 bulutsuz bir gökyüzü
 sim sözcüklerden

her gün ayrı renkte
 yeni coşkular işliyorum
 incinmiş alın terimce
 göz yaşımca sıcak
 kışlara tipilere inat
 ilkyaz coşkularıyla
 bir gün göresiniz diye

bitirebilir miyim
yarım mı kalır yoksa
bir terzi bulur muyum
durur mu üstümde
düşer mi omuzlarımdan
özenle diktiği giysi

YENİDEN

yaşadığıma ilişkin kanıtsa
göklerinize uçurduğum
kuşlar cıvıltılı şiir
ölüm yaklaşamaz kapıma
gülümserim hüznle
dizelerimde sizlere

bir ince dal bu tutunduğum
kırılabilir bir düş her an
bensiz de sürdüreceksin
biliyorum dönüşünü dünya
sonsuzla yürüyüşünü zaman

kim bilir belki bir gün
okuyup ateş dizelerimi
bakarsınız fısıldar
uçarı bir rüzgar adımı
yılların ötesinden

çağırır yeniden yaşama beni

ACI ÇİÇEKLERİ

*“Herkes ne zaman ölür
elbet gülünün solduğu akşam”*

Turgut Uyar

dünyanıza diktiğim
acı çiçekleri bunlar
beni size sizi bana getiren
çılgın ateş böceklerim

siz okudukça parıldayıp
ışık olacaklar karanlığınıza

bir şair ne zaman ölür

elbet gülünün solduğunda

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

unutulup okunmaz olduğunda

GİDERAYAK

adın silinmiş
belgelerden belleklerden
çalmıyor günlerdir
ne kapın telefonun
ne de yüreğinin zilleri
bir yalnızlığı üşüyorsun
uzaklaşıyor giderek senden
yaşamın sıcak eli

bir ölüsün şimdiden
kanıt olabilir mi yaşadığına
yazdığın bunca şiir
ülkende bile okunmuyorken

KALIRAYAK

bu kadar karanlık çok sana
boğuluyorsun susuz bir denizde
aç yüreğinin pencerelerini
biraz ışık dolsun içine

hiçbir iz yok mu sanıyorsun
yürüdüğün yollarda senden
nasıl silinebilir ki adın
sözlüklerden seçkilerden

nerede yeni şiirlerin
hani sen yazdıkça yaşıyordun
öfkeni haykırıp yüzyılın yüzüne
üzülme artık yazmasan da olur
adın yaşayacak yazdıklarında

ARAYIŞ

yürüdükçe uzayan bir yoldu
kimler ulaştı sonuna
kimler yoruldu yollarda kaldı

şiiir ki bir ince sözdür derinde
kimi serin bir esinti
kimi yangınlar başlatan köz

anladım ustası yok sözün

gördüm sonunda gerçeği

gönüllü çırak kaldım sonsuza

II. Dinlendir Artık Beni Ey Hayat

YAŞLI GÜNCEİ

güzün kapısında bekliyoruz sıramızı
sevinci yitik ölgün yüzlerimizle
gömütlüklere düşüyor çokça yolumuz
eşlik ediyoruz bir dosta
son yolculuğunda

hüzün en yakın arkadaşımız artık

evlere sığmayan yalnızlığımızla

sürekli yanibaşımızda

dayayıp elimizi sancılı belimize
dalgın bakıyoruz çağıran toprağa
her gün biraz daha uzaklaşıyor yaşam
yalnızlaşıyoruz biraz daha

nereye gitsek ne yöne dönsek aynı
değişmiyor yaşamın ağırlığı

dayanıp bastonumuza ağır adımlarla
tırmanıyoruz karlı bir dağı

SONSUZ KIŞ

sevgi bitti
üşütüyor birbirimizi
gözlerimizdeki sonsuz kış

ne zaman öpüştük en son
yürek ateşlerimiz
nasıl da sönmüş küllenmiş

daha yakından duyuyoruz
içimizde esen
soğuk rüzgârın uğultusunu

daha bir dokunuyor artık
ses büyüteçlerden yayılan
ölüm duyuruları

aramızdan ayrılanların
yerleri boş masamızda
giderek eksiliyoruz

EYLÜL

hoşça kal dedim denize
derin mavi gözleri ıslaktı
dokundum uzatıp elimi
titriyordu hafiften
duru ipek teni

görüsemeyiz belki bir daha
özleyeceğim seni
neden üzgü her aşkın sonu
bütün ayrılıklar
böyle hüznü

leylekler gökyüzünde

göçe hazırlanıyordu

DÖNÜŞÜM

çağırırdı eskiden sürekli
olanca albenisiyle seni
aşıp gidemezdin
aranızda yükselen dağı

sararıyor yapraklar
dökülüyor zamanla
uzaklaştırıyor elleri
şimdi seni kendinden

sonsuz değil sevinçle keder
dönüşüm içinde doğa
yaşamda değişmeyen yasa
olgunlaşan her meyve
düşüyor sonunda toprağa

KIŞBAHAR

uzak yazlardan kalan
sıcacık sesinle
yaklaşan baharı
muştuluyorsun bana

öpüp yanağında açan
utangaç gülü
gizliyorum özenle
tutkulu bakışlarından
içimdeki kışları

birlikte yaşanacak
daha nice yılların
güzelliğisin sen

kaygılardan uzak
kolumda yürürken böyle
nasıl söyleyebilirim ki
belki de bir daha benim için
baharın hiç gelmeyeceğini

SUSMA

yaz dedi ömrümün güzü
bunları yaz ki ilkyaz olsun
bizden sonraki
bir başka yaşamda
açalyalar açsın yeniden

biz de yaşadık acı dolu acıları
sonsuz bir düş gibi şimdi
uzaklardan bakan mutlu sevinci
sonra nasıl da yok oldu birden
büyüyen bir yalnızlıkta
batan gün rengi

susma kalem yalvarırım konuş

anlat kalanlara çektiklerimizi

DİNLENDİR ARTIK BENİ EY HAYAT

I.

yamaçtaki yoksul izlek
tenhada buluşan ayak izlerimiz
kesişme noktası yalnızlıkların
eksiklerimiz mi bulduğumuz orada
birbirimizin bulutlu güz göklerinde
bu yüzden mi ansızın
dinmesi sağanak yağmurların
geceye inat içimizde
yeniden güneşlerin doğuşu

daha dündü elimdeydi
çoşkuyla çarpan serçe yüreği
birlikte kokluyorduk
solmadan o son karanfili
aşk ayımızdı aydınlatıp ısıtırdı
üşüyen düşlerimizi

ıııksız yüzünün penceresi şimdi
sımsıkı kapalı günlerdir
sevincin pembe tül perdeleri

bırakıp sonsuz kederlerde beni
gidiverdi geldiğince sessiz
avutamaz sözcükler kanıyor
durmadan içimde boş kalan yeri

II.

yıllardır her sabah
usanmayan bir umutla
kapısını çalıyorum sensizliğin
bir daha açılmayacak kapısını
adını ünlüyorum kezlerce
yokluğunu kabullenmeyen
kalbimin derinliklerine

ıssız bir ören şimdi sensiz
bir zamanlar sesinle dolan
bir türlü evimiz olamayan

o güneş ev eriyip tükenen bir buz

bulmaktan daha zormuş anladım
 korumak seni senden kendimden
 beklentisiz dolaşıyorum şimdi
 boş odaların uçurum kıyılarında
 kapanmıyor ömrüme açtığın yara

kuzey yıldızımdı
 bungun gecelerimde
 gösteren yolumu
 içimi ısıtan ilkyaz güneşim
 kaydı göklerimden ansızın
 karıştı uzayın bilinmezliklerine

bir daha hiç doğmadı dolunay
 gülümsemedi dünyama güneş
 bütün yollar bitti yoruldum
 bir yalnızlığı yaşamaktan

Ucretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
 dinlendir artık beni ey hayat

III. Dar Giysi

TAY

kaçıp kurtulamadığınız odalarda
tükendiğinde sözcükler
bir çılgılık gibi büyüdüğünde susku
yürürse üzerinize duvarlar
sıcak bir ses duymak isterseniz
üşüyen incinen yüreğinizde
o yitik ses belki de

böyle devinimsiz sessiz
bastırılmış başkaldırı günleri
taşkın suları özlerseniz
aradığınız o denizler ırmaklar
çağıldar içinizde

fırtınalı sularınızda yıllardır
ardınızda hep o korsan tekne
onarılmayan düş kırıklığınız
yürür umudun üzerine sürekli
boğulduğunuz bir denizde

yaşamak rüzgar yeleli bir tay
koşar dolu dizgin kimi kez
mutluluğun sonsuz kırlarında
gece gündüz bukağısız gemsiz
terkisinde bahar dalı düşleriniz
düşüp kalır kimi de ansızın
yol ortasında sessiz kimsesiz

YAĞSIZ KANDİL

demlendi ikindi çayı
 buyurun iyi gider bu saatte
 bizler vardiyadayız daha
 kulağımız paydos zilinde

devrildi gölgesi günün
 akşam rakısının vakti şimdi
 boğaz'da besim beyin
 yanmayacak bu akşam da
 oysa maltızı çoğumuzun
 sofrasında yine
 domates acı soğan

benim karnım tok o acılara
 bir buçuk düş döner yedim
 geçerken aşevi önünde
 500 vatlık bir de şiir içersem
 söylerim sabahın türküsünü
 bıkmadan usanmadan

AKLIN SESİ

sussun şu ezanlar
çan sesleri sussun
aklımın sesini dinlemek istiyorum
yüreğimin sıcak insan sesini

tırmalıyor kulaklarımı
patlatıyor beynimi
paranın kirli sesi
sona ersin açlıklar üstünde
yükselen sevgisiz metal sesi
yıkılsın kirli saltanatı

YANLIŞ MASAL

sizin suyunuz uslu duru
serinletir ağustoslarda içinizi
sel olup boğmaz
söndürür yangınızı

ateşiniz evcil sizin
sarmalayıp ısıtır düşlerinizi
söz dinler pişirir aşınızı
yıkıp ocağınızı kül etmez

yaşamak bir dik yokuş
kimileri uçarak çıkar da
nedendir bizim yollarda kaldığımız
kopup birbirimizden ayrıldığımız

baksanıza bu tartı yanlış
gör artık gerçeği sende gözüm
burada cennet cehennem sırat
yeniden yazılmalı bu masal

SEN GİDİNCE

bulutlarla kaplı sen gideli
ince yüzlerimizin göğü
kararıyor yokluğunda günler
yükseliyor durmadan
çevremizde bir sanal duvar
boğazımızda sürekli
o görünmeyen eller

bütün yollar tutulmuş
biz uyurken yarı geceden
her köşe başında başka bir acı
terk etmiş bizi güneşimiz
kar yağıyor ince düşlerimize
üşüyoruz **buz tutuyor sevgiler**
sen bırakıp gidince

gece baskını olsun bu şiir
uyanıp kırmaya
o karanlık kuşatmayı
kapıları açık tutmaya umuda
kucaklayıp getirmeye güneşi ayı
çekilsin soframızdan vampir ağzı
bir daha uzanmasın diye lokmamıza
kopası ahtapot kolları

UYANMAK

ne çok kırık basamak
yaşam merdivenlerinde
ustaca gizlenmiş gözlerden
binlerce görünmeyen tuzak
niçin uyarmadı kimseler
neden bizdik her zaman
düşen kırılan incinen

yıllarca düşündüm sordum kendime
yanıtsız sorularımca uzundu gece
sustum yüzyıllarca sustum
susması gerekenler konuştu sürekli
açıldı düşündükçe bilincimin paslı kilidi
bir daha kapanmamak üzere

ne çok bilmediklerim varmış
 kıyısına itildiğim yaşama ilişkin
 duyup içimde bir şeylerin eksikliğini
 izledim bizi yakan ateşi boğan suyu
 uyanıp yargıladım o yüzyıllık uykuyu
 neden bir tek bizim içimize düşüyordu kor
 yalnız bizleri boğuyordu su

yorgun yüzlerde okudukça her gün
 başkaldıramayan o buruk hüznü
 yangınlar çıkardım yüreğimde
 içinde kaybolduğumuz karanlığa

sevemedim sevincini azınlığın
 yıkıp kamulaştırdım pay ettim hepinize
 boş sarnıçlara çevirdim düşlerimde
 bizi boğan suyun yönünü

ölebilirdim sevincinden kesin
 Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>
 görebilseydim o günleri

GELDİLER

arkada bırakıp toprak damları
sırtlarında kısıtılmış
bir yaşamın üzüncüleri
sorunlarıyla geldiler
oğulları kızları torunlarıyla

yırtıp kimliklerini
hiç olmayan kimliklerini
yeni bir kimlik edinmeye
yeni bir yurt bulmaya geldiler

ekmek onlara uzaktı gülmüyordu
dağları aşıp ulaşmıyordu uygarlık
yoksa bir düş müydü özgürlük
bir sabah alacasında
o güzel düşün peşinde
yollara düştüler

bir umut bir ışık gibi geldiler
yorgunluk gibi indiler kentin otogarına
bir korku bir pişmanlık gibi
sokuldular birbirlerine aysız gecede

bekleyenleri yoktu karşılayanları yoktu
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>
kente sığmayacak kadar çoktular

SENİ BEKLERKEN

duruyor zaman çiğniyor yüreğimi
çıplak ayakları bir çiçeğin
eve ekmeksiz dönüyor bir yıkıntı
yüzyılın yüzüne tükürüyor bakışları
gel artık n'olursun gel

seni beklerken
durduruyor saatleri birileri
taşınmaz bir yük oluyor yaşam
güneşimiz yok sen yoksun
gel artık n'olur aydınlat ısıt buraları

seni beklerken büyüyor korkularım
silahlar patlıyor içimde bir yerlerde
ölüyorum her ölenle onursuz bir savaşta
eziliyorum dolar tanklar altında
gel artık n'olursun gel kurtar bizi

seni beklerken benzin taşıyor
yangınımıza birileri sürekli
övgüler yakıyor aysız geceye
kitapsız evlerin karanlığı bu biliyorsun
gel artık n'olursun gel kır bu kuşatmayı

seni beklerken tersine çeviriyor
yaşlı tarihin çarkını kimileri
kara gömlekler biçiyor ak sevdamıza
dağlara düşürüyor yeniden yollarımızı
gel artık n'olursun gel uyar o aymazları

DAR GİYSİ

herkes ayrı dilde ağlardı evimizde
 gözyaşı şişeleri taşıtıkça annemin
 kesin bir yerlerden
 yenisini bulup doldurur
 öksesine yakalandığı bir yaşamdan
 kurtulmayı düşlemezdi

yakınmazdı çektiklerinden
 eğilip önünde sürekli
 kör sağır bir tanrının
 gece gündüz yakarırdı

kırlangıçlar dönse
çiçek açsa da bademler
bahçelerde yeniden
değişmiyor mevsimler
gelmiyor evimize ilkyaz
yaşamak bitimsiz bir kış
aralıksız yağıyor kar
yüzyıllardır üstümüze

günaydınsız bütün sabahlar
ince solgun yüzlerimizle
merhabasız karşılıyoruz geceyi
yorgun akşamların yollarından
eve getirebildiğimiz ekmekler
küçülüyor yine günden güne

çağrılmamıştık yer yoktu
yeryüzü sofrasında dizlerimize
unutmuştu yaşlı tanrılar bizi
yorulmuş usanmıştık beklemekten
niçin bir mesih göndermiyordu

üreten bizlerdik yaratan bizler
görmeli bilmeliydi bilmeliydik
sürüp gidemezdi hüznümüz böyle
çocuklarımız olsun gülebilmeliydi

suskumuza giydirilen bu yoksul giysi
artık üzerimize dar geliyordu

ANI

çok uzaklarda kaldı
çocukluğumun kumbaraları
dilenciler bile almıyor artık
metal paraları

bilmem ki
nesine gerektin sen
yoksul evimizin
ey teneke kumbara
için boşalmış öylesine
kalbim gibi kırık

gizleyemediği göz yaşları
tanığı olduğum utancı babamın
çocuk yüreğimde patlayan
yaşamın ilk fırtınası ilk tokadı

DEĞİRMEN

nereden gelir suyun
kim döndürür çarklarını
alın terim gözyaşım mı
öğüttüğün günlerce gecelerce

yıkılmış bendin şimdi
olukların boş bakıyorum
susmuş taşın üstünde çingırağın
bir ören sessizliği çevrende
yalnızsın benim gibi terkedilmişsin
derin izleri yüzünde yoğun bir hüznün

bir gün döner
gelir mi dersin yine
güneşli köy yollarından
kağnılarla kapına
ekmeğini kendisi yapan
buğday tenli o güzel insanlar
duyulur mu yeniden türküsü
çağıldayan suyunun taşlarının

SÜRÜYOR SAVAŞ

evde iş'te
ülkemde dünyada
aralıksız sürüyorsa savaş
her saatinde günün
gürül gürül çalışıyorsa
silah fabrikaları bizim için
savaş alanıysa her metre karesi
güzelim gezegenimizin
nasıl barış türküleri söylerim

uçurumlar a ılmı sa
ekmekle sevgiyle aramıza
sevda türküleri yakabilir miyim
bakabilir miyim y zlerinize

bulutlu simsiyah yüzümün g   
bir karanlık geceye do dum
sürüyor bir sabahs z gece
sürüyor      bir büyük ya ma
kan damarlarında ülkemin
nasıl bayram yapabilir
nasıl g lebilirim

bir uçurumlar gezegenindeyiz
sürüyor savaş tüm şiddetiyle
bütün kara parçalarında kalbimin
apaçık belirdi artık saflar
bu savaş açlarla toklar
kölelerle efendiler arasında
her günün her saatinde
sürekli karşı karşıya taraflar
duymuyor musunuz top seslerini
benden nasıl barış türküleri beklersiniz

gün gelecek bitecek kuşkusuz
bu iğrenç bu aşağılık savaş
kalkacak aramızdan tel örgüler
can alan tuzaklar mayınlı tarlalar
onurlu bir barışa imza atacak
öpülesi nasırlı eller
ekmeğin aşın hakça paylaşıldığı
bir kardeş sofrası olacak dünyamız
işte o gün dönüşecek
barış türkiyelerine ağıtlarımız

IV. Kurtar Beni Senden

BİRAZINI AL

bu kadar yalnızlık çok bana
yalvarırım birazını al
taşıyamam tek başıma

sığınacak yerim yok
ağır yaralı bir aşktan başka
zaman daralıyor giderek
biliyorum başka bahar yok
bilmek korkutuyor beni
gitme yanımda kal

ardımda yürek üşüten yıllar
uçuruma çıkıyor yolların sonu
içimi ısıtacak bir çift söz yok
kıyısındaım çağıran yalıyarın
tut ellerimden beni kendine al

HÜZÜN DİKİMEVİ

-ablama-

niksar'da ahşap evimizde
o eski küçük terzi
som ipekten gülüşleriyle
her gün komşu kızların
kendine ince kederler dikerdi

büyütmüştü tenhada
hiç çocuk olamadan
yaşam ikimizi de erkenden
bir sonsuz hüznü
yalnızlığa eklerken

sürfilesini yaptığımız
o büyük yalnızlığı
teyelliyoruz yaşlılığa
şimdi ayrı dünyalarda
güzel ablamla ben

SESSİZ ÇIĞLIK

düğümlendi mi hiç
 sözcükler sizin de boğazınızda
 bir çığlığa dönüşüp büyüdü mü
 aranızda susku

kaçıp kurtulamadığınız
 o ölü sulara
 kısırtısız bir sessizlikte
 günden güne boğuldunuz

bir sesti devinimdi
 oysa yaşamak
 çoğaltarak bir tutkuyu
 sürekli ilkyazda kalmak

bir şeyler söyle ne olur
 gülümse biraz
 yoksa bir daha içimde
 güneş hiç doğmayacak

SEVGİLİ HÜZÜN

bir kış evi ömrüm
tüketti baharları yazları
terk etti kuşlar karlı bahçemi
yaşamak yalnızlıktır diyor
aralıksız yağan kar
tipinin dinmeyen uğultusu
ıssızlık ürpertiyor içimi

biliyorum hiç bitmeyecek kış
kar kapattı bütün yolları
bir daha gülümsemeyecek bana yaz
yüzümde derin uçurumları yılların
çığ düşebilir her an
ömrümün üzerine

alıştı yüreğim artık
acıtan inciten ayrılıklara
yakınmıyorum çektiklerimden
özlemim yaşayamadıklarına
kabullendim bir bitimsiz geceyi
bir gün olsun ayrılmadı yanımdan
bırakmadı hiç elimi
hüzün her zaman benimleydi

ACI KAR

ülkesiz bir rüzgârım
yürürüm sonsuz yollarda
kimliksiz yurtsuz yabancı
denizler kıyıya atar beni

hüznün adresi
kendime uzak yüzüm
kara bulutlar kaplı sürekli
senin gözlerin gülüşün
güneşli bir gökyüzü

kayan bir yıldızdın
geçip gittin yaralı yanımdan
yitirdim karanlığımda seni
gezegenimi güneşimi

anladım parıldamayacak
benim karanlık göğümde o Ülker
bir daha hiç gelmeyecek
beklediğim o uzak bahar
dinmeyecek yüreğime yağan kar

YANGIN

en güzel ev içi giysin
okşadığım ipek tenin
sokulup sarıyor ateş/ten
kollarıyla kösnül aşk
kuşatıyor bir anda
beni sarmaşık sevgin

uzanıp öpüyorum çılgınca
ipek/ten giysinin
kadife tüylerinden
yakıyor dudaklarımı
çiçek lavların

bu ne güzel yangın böyle
yanmalara doyamadığımız
aynı potada seninle
eriyip karışıyoruz

YİTİK İLK YAZ

uzatsak elimizi karanlıkta birbirimize
gülümseyecek saksıdaki küskün çiçek
çözülse dil bağımız ansızın
dünyamıza yeniden ilkyaz gelecek

bir şeylerin kırılma sesi içimizde
aramızda uzayan bu mor sessizlik
bir günaydın diyebilsek belki de
sona erecek bu aysız gece

nedir engelleyen birleşmesini ellerimizin
kanatarak kalbimizi geçip giderken yıllar
akarsu yanında büyümesi yangınımızın
tutsaklığa dönüşmesi nar çiçeği yaşamın

ACI DÖRTLÜ

başım dik gezdim sürekli
diz çökmedim kimse önünde
ödün vermedim dolunaya
bir çift zümrüt göze eğildim

katlanıyor her acıya insan
böylesine sevince
mecusiyim tapındım ona
içimdeki köze eğildim

her gördüğümde dilim lal
konuşan yangın yüreğim
sevdim bu yüzden yangınımı
körükleyen söze eğildim

bıktım acıları sarmaktan
gecenin kara yumağına
kırdım kabuğunu sonunda
içindeki gizil töze eğildim

ÜÇLEMELER

döktü yaprağını
kırdığım ince dal
bana sonsuza küstü

bir tek okurum olsun yeter
ama bir koşulla
o sen olursan eğer

oku aşkın adına
oku duyayım dokunuşunu
şiiirimin yaralı kanadına

YORGUN SAAT

kabullen artık yaralı kalbim
güz de geçti acıtarak
kanatarak içinde bir yerleri
bakşa bahar başka çiçek yok

sınıfta kaldın yaşamak dersinden
kapandı kapıları ak sevdaların
güneş doğmayacak bir daha
başka okul sınav hakkın yok

kabullen artık ıssız kalbim
bir çöküşün tiktakları sesinde
dönüşü olmayan bu çıkmaz sokakta
durabilir her an yorgun saatin

KURTAR BENİ SENDEN

yürüyorum ıssız sahilde sensiz
siliyor deniz sürekli
ardımda uzanan
hüznün ayak izlerini

tepede yalçın kayalıkta
terkedilmiş kartal yuvası kalbim
dönsen çarpar mı yeniden delice

akmayı unutmuş bir acı su
susuz bir sarnıç
üzayıp gidiyor aramızda bu çöl
sürüyor anlamsız yangınımız

ya kurtul kendinden gel bana
ya beni kurtar senden

YAZ GELSE

kış bitse
 soyunsam kaygıları üzüncüleri
 güneş giyinsem
 gelsen ansızın
 ilkyaz gelse yeniden

yaşamak yüküm ağır
 biliyorsun yolum
 bitimsiz yokuş
 gelsen düze inse

gelsen
 dinse bu fırtına
 bir daha hiç gitmesen
 unutsam güzyaşımı
 içimdeki çocuk gülse

SIZI

sokağındayım işte yine
gidişinle saatlerin durduğu
o günden sonra ilk kez
kaldırıp yerden yıkıntımı
içimdeki evine götürdü beni
dün akşam aklım ayaklarım

ışık yok pencerelerinde
sen yoksun artık
biliyor bunu yüreğim
yine de kapını çalıyor
damarlarımda dolaşan kan
bir daha açılmayacak olan kapını
adını ünlüyor durmadan
anılarımın derinliklerine

terkedilmiş bir ev artık o
ölü odaları sensiz
ayak seslerinden yoksun
ayrık otları sarmış avlusunu
kurumuş karanfillerin
sardunyaların solmuş sevginsiz

çoğalan bir yalnızlık her yerde
ömrümü kuşatan bir sızı
kanıyor içimde açtığım derin yara

DÖNÜŞÜ OLMAYAN

gözlerin yakamozlu denizimdi
 niksar'da o kara kentinde
 ne zaman baksan ısıltılarla
 yüzmeyi unuttur boğulurdum
 fırtınalı ahşap evimizde

kanardı durmaksızın
 soyağacımın kesilen ana dalı
 asılı kalırdı o köksüz ağaca
 çocukluğum yalın ayaklarından
 sığınacak liman bulamâzdım
 çağırın bakışlarından başka

dilim tutulurdu güneş tutulurdu o an
 sen doğardın dolardın ışıksız dünyama
 sonrası depremle yangınlar içinde
 savrulup yitirmesi birbirini gözlerimizin
 dönüşsüz karanlık bir kavşakta

AY ANNEMİZ

ayrım yapmaksızın
kol kanat üzerimizde
sabahlara değin
ay annemiz hepimizin

tükenmez büyür
dağıttıkça sevgisi
gelir gecenin gizinde
sarar kollarıyla bizi

tutar yolumuza
gizler taşıyan
kandilini yüzünün
aydınlatır gecemizi

süzülüp sessizce
perdesiz penceremizden
örter açılan üstümüzü
ay annemiz öper bizi

MOR MASKE

nedir sesindeki
bu çağrılı çağılı
sen mi buldun yoksa
yıllar öncesi yitirdiğim
yaşama sevincimi

baktım arkasına aynanın
çözdüm sonunda gizini
gülen yüzünün altında
kanıyordu ıssız yüreği

giderek büyürken
derinlerde bir gözyaşı ağacı
çiçek açabilir mi
kahkahayla ağlayan acı

yapay bir sevincin
 albenili şalı
 gizleyebilir mi
 kapanmayan bir gizil
 yaranın derin izlerini

kalabalıklar içinde
 ak zambaklar açsa da
 kanayan bir güzdü
 her mevsim
 yapayalnız kaldığı
 sanal ilkyaz bahçesi

kutsamıyor yaşamı
 yapay şuh sesin
 çığlığa dönüşü hüznün
 mutsuzluğun mor maskesi

EZBERLEDİM GECEYİ

mahmuzlayıp sürdünüz
eşkin atlarınızı dağlara
nal seslerinizi dinledim
karanlık gecede bir başıma

yüzümde sürekli
bir hüznü barındırmam
kıyılarda kalışımdan
o bırakılmışlığımdan

yok sayıp kendimi
uzak aykırı oturdum
yanınızda hiç olmayan yerime
sildim sesimi CD.lerden
kurtarsam da kırılmaktan
olmayan kanatlarımı
kırıldım en ince yerimden

sustum yıllarca sustum
ezberledim bir uzun geceyi
benim bu sessiz ılığım
o eskil susuşumdan

kanar içimde şimdi
yangınlardan yıkımlardan kalan
bir daha hiç onarılmayan
o yaralı yer sürekli

benim bu sonsuz hüznüm
kapanmayan yaralarım

YAĞMUR

bu kara bulutlar sürekli
başımın üzerindeki
yoğun hüznün mü yoksa senin
hey gök evren efendisi

çektirdiğin acılara
bir pişmanlığın göz yaşları mı
durup dinlenmeksizin böyle
yağıp duran yıllardır üzerime

hiç acımıyorum sana
ağla ey yok ülkenin
yok efendisi durma ağla
kara yüreğine yağsın bu yağmur
beni görmeyen gözlerinden

içime gömdüğüm çığlıkları
duymayan kulakların için
durma kapan ayaklarıma
bağışlanmayı dile
üzünçle utançla ağla
özür dile benden

KAR FISILTILARI

gittin kırlangıçlara katılıp
uzak yazlarda kaldı sesin
büyüttüm yalnızlığı
hercai menekşelerde

ne çok üşüdüm
beklerken seni
güz balkonumda
gelen acı uzun kış
içimde kar fırtınaları

yokluğunun adı kış
yoruldum bulutlara bakmaktan
yaşam tırmanmak mı
sürekli yüksek bir dağı
yaklaştım sonunda doruğa
kulağımda kar fısıltıları

"Kar Fısıltıları" Bedrettin Aykın'ın onuncu şiir kitabı.
Bu son yapıtıyla 70. yaşını kutluyor şair Aykın.

1978'de "Ezilen"le başlayan şiir yolculuğu "Her Mevsim Acılarda",
"Gecede Söylenen Türküler", "Eksik Bir Gökyüzü", "Yaralı İlyaz",
"Ansızın Güz", "Sevda Sureleri", "Yalnızlıklar" ve "Güz Balkonu"
uğraklarından sonra "Kar Fısıltıları" ile sürüyor.

Bedrettin Aykın, şiir üzerine düşünen, düşünce üreten bir şair.
Yazın dünyası onu çıkardığı "Şiir Ülkesi" dergisinde yer alan poetik
yazılarıyla da tanıyor.

"Yazmak yaşamı sorgulamaktır", diyen şairin, hiç de adil olmayan
bu yaşama başkaldırıp, aydın olarak onu sorgularken, sanık konumundan
sıyrılıp tanık, yargıç konumlarına gelişini bulacaksınız şiirlerinde.

